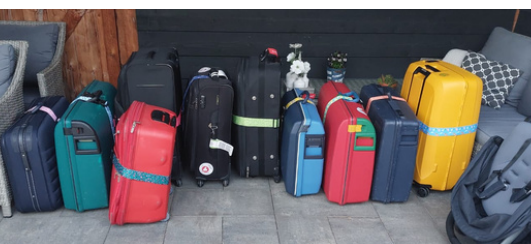

Familie Schenkeveld

Dick - Mardine - Samuël - Ruth - Jafeth

Nog een Betuwse fotoshoot voor vertrek.
Met dank aan Foto Roos.

De koffers staan klaar!

Met z'n allen op de luchthaven in Brussel.

Midden in de nacht komen we aan bij ons nieuwe huis. Na een hele lange dag konden de kinderen de ogen toch niet meer openhouden.

Een eerste nieuwsbrief van Afrikaanse bodem! De eerste twee maanden in Liberia zijn voorbijgevlogen. De tijd vliegt! Hoog tijd om jullie bij te praten...

Laatste dagen in Nederland

Het waren best pittige, veelbewogen laatste dagen in Nederland. We hebben fijne weken gehad in Tricht en hebben genoten van de beginnende lente in de Betuwe, wat toch wel ons favoriete seizoen is. Verder sloten we ons fijne huis in Deil af, met alle herinneringen van de jaren dat we er mochten wonen. De container was al weg, de 10 grote koffers en 4 kleine koffers werden gepakt (wat een klus!) en de laatste twee nachtjes sliepen we bij (o)ma Walraven. Ook dat was goed, maar tegelijk weer dubbel. Het voelde een beetje alsof alles niet helemaal doordrong, maar dat zal de 'automatische zelfbescherming' wel zijn...

Ook kijken we terug op een hele goede, bemoedigende uitzendbijeenkomst en een goed afscheid van allen die ons lief en dierbaar zijn. Dank aan iedereen die hierin meegeleefd en zijn of haar bijdrage geleverd heeft.

De reis

Op 19 april vertrokken we 's morgens vroeg naar Brussel. Samen met de ouders en twee broers als taxichauffeur. Afscheid nemen zal een terugkerend lastig moment zijn. Al met het inchecken bij de Afrika-balie voelden we ons echt 'wit' vergeleken met alle Afrikanen. We hadden wat vertraging, mede door een flinke bui boven Monrovia, maar na een tussenstop in Sierra Leone kwamen we aan het einde van de dag dan echt in Liberia aan. Wat een bijzonder moment!

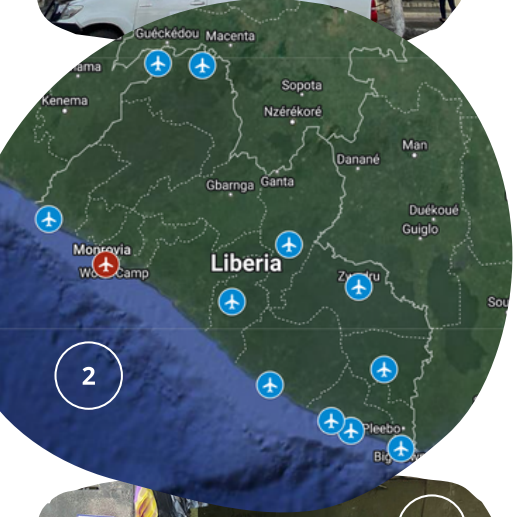
We stapten uit het vliegtuig en het plakkerige, warme klimaat viel als een deken om ons heen. We werden ong. 20 meter door een bus gereden (waarom?), liepen met een paar andere gezinnetjes mee en kwamen via een zijdeurtje bij de douane. Een paar bereidwillige jongens wilden ons helpen met de koffers (help, is dat veilig? Owja, ze willen gewoon geld! Maar vooruit, alle vijf moe na zo'n reis zijn een paar helpende handen welkom!) Al met al ging dit gedeelte best soepel en wat was het fijn om uiteindelijk bekende gezichten te zien van 2 MAF-collega's! Na een rit van 1 uur gingen we door het nachtelijk duister hobbeld-de-bobbeld naar ons huis!

Eerste indrukken in Liberia

De eerste dagen voelden echt als vakantie. De locatie is prachtig, de temperatuur tropisch, we werden in de watten gelegd door het team met maaltijden en boodschappen in de kast. We kregen een rondleiding over de compound en werden meegenomen naar het kantoor en hangaar van MAF. Ook met de eerste keren boodschappen doen werden we gelukkig op sleeptouw meegenomen. Wat een indrukken! Wat een omschakeling. Het straatbeeld, de drukte, het chaotische verkeer, het klimaat, enz. Dit kost tijd en energie! Verderop in deze brief meer over het leven thuis...

1

2

3

4

Met Dick mee naar zijn werk

Na een vroege start stap ik om 6.30u met de collega's in de auto. Meestal rijden we met twee auto's van de compound naar het kantoor en de hangaar. Het is 10km rijden en 's morgens doen we er 15-20 minuten over. Aangekomen op het kantoor (foto 1) starten we de computers op. Altijd weer de vraag of internet het doet, maar gelukkig, vandaag werkt het mee. In het programma Wingman houd ik de planning in de gaten, boeken we de vluchten met de passagiers en de vracht in, enz. De dag vult zich met van alles en nog wat. Overleg met de monteurs voor het inplannen van het vliegtuigonderhoud, vliegroutes die op het laatste moment toch nog aangepast moeten worden (op foto 2 staan alle huidige vliegvelden waar MAF komt), telefoontjes met last-minute-passagiers, dit keer patiënten die naar Monrovia moeten komen met het nodige extra regelwerk. Verder hier en daar processen verbeteren, in gesprek met de verschillende collega's die onder mijn verantwoordelijkheid vallen, me verdiepen in de Amerikaanse wetgeving waaronder we sinds een paar maanden vallen, contact met de Liberiaanse luchtvaartautoriteit, enzovoorts...

De dag vliegt alweer voorbij en rond half 4 gaan we weer naar de auto's, terug naar de compound, voordat het écht druk wordt op de weg. Soms nog een stop langs de kant van de weg bij een groente- en fruitkraampje voor een verse ananas, mango's of een krop sla o.i.d. (foto 3). En rond 16.15u zijn we weer thuis. Tijd om even af te koelen in de zee (foto 4)! 's Avonds vroeg naar bed, want alhoewel het werk niet aanvoelt als werk...met de tropische temperaturen hebben we wel wat meer slaap nodig. Op naar een volgende dag!

Vanuit de TFC

We willen iedereen bedanken die meegedaan heeft aan de vleesactie die we in juni hielden. Een mooi bedrag hebben we opgehaald voor het steunfonds. We hopen deze actie een vervolg te gaan geven en er een jaarlijkse actie van te maken. Goed voor jullie om te weten! We willen deze ieder jaar in juni houden. Mooie timing voor de zomer én voor vaderdag. We zien uit naar veel bestellingen in 2024 D.V. Meer informatie over acties kunt u vinden op mafschenkeveld.nl/actie.

Hartelijke groet, namens de hele TFC,
Geerten van der Meij (actiecoördinator)

Het leven thuis

Als Dick iedere morgen al vroeg naar het werk gaat, begint thuis de dag voor Mardine en de kinderen ook. De eerste weken, met maar beperkte spulletjes en speelgoed, was het best even zoeken. Gelukkig is inmiddels de container aangekomen en is het huis meer en meer ons thuis geworden. Er zijn momenten dat we niet bewust door hebben dat we in Afrika wonen. Op andere momenten weer wel. Dit is het proces van transitie. We nemen jullie in wat foto's mee naar wat plaatjes van het leven van alledag.

De groenteman komt langs de deur... In een grijze vuilniszak draagt hij zijn koopwaar en zo gaat hij de huizen op de compound langs. Grappig om een zak wortels te kopen die uit NL of België komen.

We betalen met Amerikaanse of Liberiaanse dollars. Het blijft rekenen...

Love, een weduwe en moeder, komt een paar keer per week langs de deur om bananen, komkommers en avocado's te verkopen. Het emmertje gebruikt ze o.a. om af en toe op te kunnen gaan zitten.

Op een dag toch eens vragen of we mogen proberen ook die schaal op ons hoofd te dragen...

We kregen stroopwafels van een Nederlandse monteur die een maand hier was om te helpen. Wat een feest! Maar die stroopwafels vallen bij de Liberiaan ook in de smaak! Onder: met dit gevaarte maaien ze handmatig het gras. Een soort zeis. Bizar hoe hiermee het gras gekortwiekt wordt.

Onze grijze, groene, papier en plastic container in 1. We hebben onze eigen compostplekje gemaakt bij een bananenboom, die schijnen er nóg harder van te gaan groeien.

Wat een blijdschap dat de container aangekomen was. De hulptroepen kwamen van alle kanten aangelopen. Niet zonder reden...

'Even' boodschappen doen zit er hier niet in. Het kost je een paar uur. Gelukkig wel een paar redelijk goede supermarkten, al is het aanbod soms erg wisselend, dus hamsteren maar...

VOLG ONS

Kijk op www.maf.nl/schenkeveld om u aan te melden voor onze nieuwsbrief.

www.mafschenkeveld.nl

info@mafschenkeveld.nl

[@mafschenkeveld](https://www.instagram.com/mafschenkeveld)

Voor TFC-zaken:

tfc@mafschenkeveld.nl

SUPPORT

Steunfondsrekening

NL 69 ABNA 08 89 65 78 07

t.n.v. St. MAF Nederland

o.v.v. Schenkeveld 196

Bid- en dankpunten

Willen jullie meebidden voor...

... een goede transitie in alle opzichten naar deze nieuwe cultuur en klimaat?

... veiligheid en wat rust in Liberia, zeker met de komende presidentsverkiezingen rond oktober?

... hulp in de taal, zowel het gewone Engels voor ons allemaal, maar ook meer begrip in het moeilijke Liberiaanse Engels?

Willen jullie danken voor...

... een goed afscheid in Nederland én de goede mogelijkheden om contact te kunnen houden?

... een veilige aankomst en een mooi, fijn huis hier in Liberia?

... dat ook de container met onze spullen veilig aangekomen is?

... dat Samuël en Ruth vanaf 17 augustus naar de school op de compound kunnen? De nood voor een nieuwe leerkracht was hoog, maar God heeft op Zijn tijd en wijze voorzien in zelfs 2 nieuwe leerkrachten voor de school.

Berichtje van de kinderen

Ik heb hier al één nieuw vriendje, Faith heet hij. Ik ga heel vaak naar de 'beach' (strand) en daar hebben we een keer samen zeewier opgeruimd.

Ook ben ik alvast met groep 3 begonnen en kan ik steeds beter lezen.

Ik mis mijn lieve vriendinnetjes wel. In het vliegtuig vond ik het erg leuk. Op school hadden we al over het vliegtuig gewerkt en nu zagen we het allemaal in het echt. En ik heb een echte Liberiaanse jurk gekregen!

Ik praat nog niet zoveel, maar geef wel graag handjes aan iedereen die dat wilt. En ook roep ik 'bye bye' of 'tschüss'. Op het strand vind ik het erg leuk!

HARTELIJKE
GROET VAN

*Dick & Mardine
Schenkeveld*

Onze uitzending wordt mede mogelijk gemaakt door ZGG.

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van familie Schenkeveld. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Dick & Mardine als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl/schenkeveld. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Schenkeveld gaat.

